

Mødet den 3. December 1908.

Fraværende: Harald Jensen og Samuelsen.

1. (J. Nr. 22¹¹—1908). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakten** med Tømrerne Nielsen og Øvlisen angaaende en Byggegrund ved Schleppegrellsgade.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 383—1908). Indstilling fra Udvalget angaaende **Omnibusdrift** fra Dalgasavenue til Varna.

Formanden erindrede om, at Spørgsmaalet om Omnibusdrift var blevet henvist til et særligt Udvalg. Dettets Betænkning, som ganske vist var af negativ Art, forelaa nu og gik ud paa, at man paa den ene Side ikke kunde tilraade Byraadet at give Andragerne den ønskede Koncession, men paa den anden Side ej heller kunde tilraade at etablere kommunal Omnibusdrift, i hvert Tilfælde ikke uden en indgaaende Undersøgelse, der nærmest maatte foretages i Tyskland af sagkyndige. I sidste Øjeblik var der fra Konsortiet kommet et nyt Forslag, der gik ud paa, at Kommunen efter 20 Aars Forløb kunde overtage Materiellet til Taksationspris og efter 10 Aars Forløb, eller hvilket Aar derefter Byraadet maatte ønske det, til Taksationspris plus et nærmere angivet Tillæg. Om der skulde optages ny Forhandling med dette Forslag som Grundlag henstillede Udvalget ganske til Byraadet.

Jakob Jensen mente, at det sidste Forslag var det samme som en Koncession, og at intet Byraad vilde gaa ind paa foruden Taksationsprisen at give 16 % for hvert Aar, der blev knappet af. Saa vilde det være mere behageligt og mindre farligt for Byraadet at gaa ind paa en Udvidelse af Sporvejsselskabets Koncession, saaledes at dette Selskab førte Spor ud til Varna, for derved vilde dog vindes, at Befordringen for Publikum vilde blive billigere, da Sporvognen næppe kunde tænkes at tage mere end 10 Øre for Strækningen fra Dalgasavenue til Varna. Sporvejsselskabet ønskede imidlertid ikke at foretage dette Anlæg, vel sagtens fordi Anlægskapitalen nødvendigvis maatte afvikles i samme Tid som Hovedanlægget. Taleren vilde ikke sige, at Sporvejsselskabet og Konsortiet for Omnibusdrift stod i Forbindelse med hinanden, men Slægtskabet mellem dem syntes dog saa nært, at det var vanskeligt at skelne mellem dem. Hvis man meddelte den nu ønskede Koncession, og der saa senere kom et tredje Selskab, der ønskede at etablere Omnibusdrift vest om Byen, kunde det Byraad, der engang skulde overtage alt Materiellet, komme til at sidde net i det, for det vilde sikkert blive en dyr Sport at overtage det slidte Materiel. Derimod vilde det nok være en god Forretning for Kommunen selv at etablere Omnibusdriften, og det vilde af Hensyn til Udstillingen være ønskeligt, at der paa den blev etableret Omnibuskørsel, saa Byen kunde muligvis stille Selskabet i Udsigt at overtage de Vogne, det eventuelt maatte anskaffe til Udstillingen. Efter denne vilde det nemlig ikke være vanskeligt for Byraadet at etablere Kørselen, da Vejen til den Tid sandsynligvis alligevel skulde sættes i Stand. En saa-

dan Ordning kunde muligvis komme i Stand, da Andragerne havde oplyst, at Fabrikanten maaske vilde yde noget for at faa Omnibuskørselen frem paa Udstillingen. Den socialdemokratiske Side i Byraadet vilde, hvis der var Stemning derfor i Byraadet, gerne være med til at overtage Materiellet efter Udstillingen, ligesom den ogsaa mente det af Interesse at faa en nærmere Undersøgelse iværksat angaaende en Omnibusrute som den paa-tænkte.

Vestesen gjorde gældende, at der efter Konsortiets sidste Forslag ikke var Tale om en Koncession, men om en Overenskomst. Det var meget rigtigt, at Overprisen steg, jo tidligere Byen ønskede at overtage Materiellet, men det maatte dog erindres, at Tillæget var til Taksationsværdien, ved hvis Ansættelse der selvfølgelig blev taget Hensyn til Materiellets Tilstand. Grunden til Tillæget maatte søges i, at Selskabet maatte være forberedt paa, at det de første Aar kunde blive skralt nok med Fortjenesten, og selvfølgelig maatte et privat Foretagende bygges saaledes op, at Kapitalen turde indlade sig paa det. Noget andet var naturligvis, om Byraadet ikke ønskede, at det private Initiativ beskæftigede sig med Omnibusdriften. Han havde intet imod at gaa med til en nærmere Undersøgelse, hvis der skulde være Stemning for en saadan.

Nørgaard havde i Udstillingens Forretningsudvalg varmt anbefalet Sagens Fremme, men ellers holdt sig tilbage i denne Sag, fordi han egentlig ikke troede paa dens Rentabilitet, med mindre der fra Fabrikantens Side blev ydet betydelige Ofre, og af samme Grund kunde han heller ikke tilraade Kommunen selv at etablere Ruten. Han indsaa derfor ikke, hvilken Nytte en

Undersøgelse skulde gøre, uden at man først havde Oplysning om, hvor meget Fabrikken vilde ofre for at faa Fabrikatet indført her i Landet.

Jakob Jensen var meget vel klar over, at Overprisen skulde sættes efter Taksationsværdien, men han vidste ogsaa af Erfaring, hvorledes en Taksation gik for sig, naar det var Kommunen, der skulde overtage privat Materiel.

Filtenborg syntes, det var værd at optage en Forhandling med Konsortiet om Omnibuskørsel paa Udstillingen og Kommunens Overtagelse af Materiellet efter denne. Dersom Kommunen saa etablerede Ruten, vilde det rigtigste være at bortforpagte den paa et vist Aaremaal til Sporvejsselskabet, da det næppe kunde betale sig for Kommunen selv at drive den.

Jakob Jensen fandt Tanken om bortforpagte Omnibuskørselen i højeste Grad forkastelig. Det kunde sikkert ikke være vanskeligt for Byen at knytte Driften af Omnibusruten sammen med en eller anden af Byens Institutioner, og maaske kunde man ogsaa for en billig Penge faa Sporvejsdirektøren til at lede Foretagendet.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 37—1908). Indstilling fra Skovudvalget om Bevilling af 10000 Kr. til forskellige Jordarbejder m. m. ved **Varnapavillonen**.

Formanden meddelte, at det, da Pavillonen nu kom til at ligge saa højt, vilde være nødvendigt at foretage betydelige Jordarbejder, dels for at skaffe Pavillonen saa smuk en Beliggenhed som muligt, dels for at aabne Udsigten over Bugten. Udvalget indstillede, at Beløbet, 10000 Kr., blev bevilget, og at Arbejdet udførtes efter den vedlagte Tegning, hvorefter der vilde blive to Ter-

rasser med Serveringsplads til et Par Tusinde Mennesker.

Magnus Nielsen henstillede, om der ikke kunde ske Nedsættelser eteller flere Steder. Den Slags Hegn, som her var projekteret, hørte ikke hjemme ved Skovpavilloner, hvor det netop gjaldt om at nærme sig Naturen saa meget som muligt. Desuden skulde man vænne Folk til selv at frede om Anlægene. De svære Granitsætninger kunde sikkert ogsaa spares. Alt i alt kunde det nok nedsættes til det halve.

Jakob Jensen var enig i, at det var mange Penge, men vilde dog fraraade Hr. Magnus Nielsen at holde fast ved Forslaget om Hegnet, da Terrænet om Pavillonen var en Festplads, og Terrasserne altsaa let vilde blive traadt ned, hvis der ikke var Hegn. Granitsætningerne var nødvendige for at dække Terrasserne ved Trapperne.

Nørgaard syntes nok, at det var en Mængde Penge, der vilde medgaa, hvis der skulde ofres 10000 Kr. ud over den Sum, som oprindelig var tænkt. I hvert Fald maatte da det oprindelige kunne spares,

Formanden forstod ikke Hr. Magnus Nielsens Udtalelser om at spare Halvdelen, om det var Halvdelen af Anlægget, der skulde skæres væk, eller om, hvad han maatte antage, det var Beløbet, der skulde reduceres. Der var ikke tænkt paa egentligt Hegn, men Skellinier mellem Terrasserne vilde blive absolut nødvendige. Han havde intet imod at udsætte Sagen for at se, om der kunde spares noget, hvad han dog ikke troede.

Magnus Nielsen havde ikke talt om at skære noget væk, men kun om at nedsætte Beløbet til det halve, hvorefter vedkommende Anlægs-

arkitekt selvfølgelig maatte regne. I den oprindelige Plan var der projekteret et højt Hegn, som han havde tænkt var indbefattet i det vedtagne Overslag.

Vestesen kunde i nogen Grad dele Hr. Magnus Nielsens Betænkeligheder og var overrasket over, at der nu forlangtes saa stort et Beløb til Arbejder, der maatte antages at være medtaget i første Overslag. Indstillingen gav ham Anledning til at spørge, om der vilde komme mere, og om Beløbene til Vandforsyning og Belysning var medtaget. Fremtidig vilde det sikkert være bedst, at den Slags Overslag passerende de tekniske Udvalg, for at man kunde være sikker paa, at alt kom med.

Simonsen udtalte, at det selvfølgelig ikke var rart for Udvalget at komme bag efter med saa store Poster. Alle vilde dog vist nu indrømme, at det var en smuk og stadselig Bygning, der rejstes, og at det oprindelige Hegn ikke passede til den, saa skulde det ene svare til det andet, saaledes at Helhedsindtrykket kunde blive godt, maatte der en ny Bevilling til. Ganske vist var det mange Penge, der forlangtes, men Anlægget vilde ogsaa blive særdeles kønt.

Mikael Johansen kunde ikke indse, hvorledes man skulde komme lavere ned, og mente, at Bevillingen helst burde gives med det samme. Gartneren havde udarbejdet flere Forslag, men det indstillede vilde sikkert blive baade det billigste og det kønneste. Han kunde ikke forstaa Hr. Magnus Nielsens Udtalelser, da netop Hr. Nielsen ved Tinghusets Opførelse havde vist, hvorledes man skulde bære sig ad. Da Pavillonen i sin Tid blev vedtaget, blev det udtrykkelig nævnt,

at der senere vilde komme Forslag om Bevillinger til Jordarbejderne.

Filtenborg oplyste, at en Del af de 10000 Kr. var beregnet i det oprindelige Forslag, som lød paa 80000 Kr. Dertil kom de 5000 Kr. til den senere besluttede ny Vej, og med nærværende Bevilling vilde man vel komme yderlig 5000 Kr. op. Overskridelsen var altsaa ikke saa stor, som det saa ud til.

Nørgaard glædede sig over, at Merudgiften kun vilde blive 5000 Kr. I Modsætning til Hr. Simonsen troede han ikke paa Pavillonens Skønhed, og han ønskede at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa det uheldige i, at en af de lange Trapper førte lige ud imod Kørevejen, der førte over Dæmningen.

Magnus Nielsen skulde ikke stille Forslag om Nedsættelse, da han ikke troede, det vilde nytte noget; men han vilde ikke undlade at udtale sin Forbavselse over, at Udvalget kunde komme med et Forslag som nærværende. Det glædede ham at høre Hr. Filtenborg forsikre, at kun det halve Beløb vilde medgaa, og han haahaabede, Hr. Filtenborg vilde garantere, at Summen ikke oversteg 85000 Kr. Da det vel ikke var Meningen, at der skulde føres Vandledning fra Vandværket ud til Varna, ønskede han oplyst, om Vandforsyningen var medregnet.

Jakob Jensen oplyste, at der var udmærket Brøndvand ved Pavillonen.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 3—1908). Indstilling om **Efterbevilling** af Overskridelser paa Begravelsesvæsenets Konto. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

5. (J. Nr. 3—1908). Indstilling om **Efterbevilling** af Overskridelser paa den kommunale Valgbestyrelses,

Indkvarteringskommissionens og Snekastningens Konto.

J a k o b J e n s e n ønskede, angaaende Overskridelserne paa Valgbestyrelsens Konto, oplyst, hvor mange assisterende, der var tilstede ved Valget til Hjælpekassen.

F o r m a n d e n kunde ikke erindre Antallet.

Indstillingerne overgik til 2. Behandling.

6. (J. Nr. 195—1908). Indstilling fra Komiteen for Feriebørns Beklædning om **Efterbevilling** af 54 Kr. 10 Øre.

Overgik til 2. Behandling.

7. (J. Nr. 422—1908). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget angaaende **Musik i »Vennelyst«** i den kommende Sommer.

J u l. A n d e r s e n anbefalede Byraadet at tiltræde Indstillingen, der gik ud paa at bevilge det kalkulerede Underskud, 5200 Kr., til Musik i »Vennelyst«. Det var ganske vist en lidt egen Tid, Udvalget kom med Indstillingen paa, men man kunde ikke vente længere af Hensyn til Musikernes Engagement. Indtægten var beregnet efter Indtægten i 1906, og naar Udgiften til Orkesteret og Dirigenten nu var noget større, skyldtes det, at de fremmede Kræfter regnede med et dyrere Ophold under Udstillingen.

S i m o n s e n varoverbevist om, at Indstillingen vilde forbavse flere end ham, idet Forudsætningen for Vedtagelsen af Musik i Fjor havde været, at man ikke mere vilde indlade sig paa at engagere Musik til et enkelt Etablissement, og Forslaget vilde sikkert være blevet forkastet i Fjor, hvis det Argument ikke var blevet gjort gældende, at det gjaldt om at holde Orkestret samlet til Udstillingen, hvad nu var sket, Nærværende Forslag syntes saa meget mere mærkeligt, som Dirigenten efter Forlydende

var engageret af Udstillingen. I 1909 vilde der desuden blive en Mængde god Musik paa Udstillingen, saa der var aldeles ikke nogen Grund til at lave Konkurrence dermed i »Vennelyst«. Musikfornøjelser af den Art var i det hele taget ikke nogen kommunal Opgave. Trods alle de gyldne Løfter og trods det fine Sommervejrs var der dog sidste Aar blevet 5—6000 Kr. Underskud. Han bad Byraadets Medlemmer stemme imod enhver Bevilling til Musik i »Vennelyst«.

J u l. A n d e r s e n maatte bestemt hævde, at det ikke havde været Forskønnelsesudvalgets, og sikkert heller ikke Byraadets, Forudsætning, at der ikke skulde være Musik i »Vennelyst« under Udstillingen. Tvært imod var det blevet fremhævet, at det gjaldt om at bevare det kommunale Orkester for at have det i »Vennelyst« i Udstillingsaaret. Det var meget rigtigt, at Dirigenten delvis var engageret af Udstillingen, men Dirigenten sørgede nok for at skaffe en habil Mand til at lede Musikken i »Vennelyst«, hvis han en enkelt Gang skulde være forhindret. Selv om der blev megen Musik paa Udstillingen, vilde der utvivlsomt komme mange Mennesker til Koncerterne i »Vennelyst«, da Entreen til disse kun var 15 Øre, medens den til Udstillingen var 50 Øre.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede Indstillingen og fremhævede, at da Hr. Filtenborg i sin Tid stillede Forslag om den kommunale Musik, var det en Forudsætning, at der skulde være Musik i »Vennelyst« i Udstillingsaaret.

F i l t e n b o r g mente, at man nu maatte holde op med den kommunale Musik. Skulde der fortsættes, maatte det i alt Fald være paa en anden Basis. Da man besluttede at bygge den lille Pavillon var det med det Princip for Øje, at Anlægget

skulde være en aaben Have. Desuden var det urigtigt at stille Pavillonen i »Vennelyst» gunstigere end Kommunens andre Pavilloner. Værterne ved disse vilde sikkert ogsaa gerne bidrage deres til at dække Underskudet, hvis det kommunale Orkester kunde komme til at spille skiftevis ved de forskellige Pavilloner.

Simonsen kendte naturligvis ikke Hr. Jul. Andersens Tanker, men maatte slaa fast, at det ved sidste Vedtagelse var blevet sagt som Motivering for Bevillingen, at det gjaldt om at holde Orkestret sammen, saa det kunde være disponibelt til Udstillingen. Noget Hensyn til Musikerne og Dirigenten var det ogsaa nu unødvendigt at tage, da saavel Musikerne som Dirigenten var engageret af Udstillingen. For Resten var der Planer fremme om at danne et Musikkonsortium mellem Teateret, de kommunale Anlæg og Kommunen. Principielt set kunde det aldrig forsvares at begunstige en enkelt Vært med Musik. Denne Vært kom til at sidde for en Minimumshusleje, saa han kunde nok selv sikre sig Musikken.

Jul. Andersen skulde til Hr. Filtenborg bemærke, at der slet ingen Pavillon vilde være blevet bygget, hvis »Vennelyst» skulde være en aaben Have. Efter Erfaringerne i Fjor syntes det haabløst at faa en Ordning med de andre Værter. Spørgsmaalet om et Samarbejde mellem Teateret og Kommunen kunde ikke realiseres til den kommende Sommer, men vilde nok blive taget op efter Udstillingen.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 423—1908). Den foreliggende Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om **Fjernelse af nogle nærmere betegnede Træer** paa Strandvejen vedtoges.

9. (J. Nr. 382—1908). **Politikassens Regnskab** for 1907. Regnskabet var blevet gennemset af Hr. Simonsen, fra hvem der forelaa følgende Bemærkninger:

1. Efter at have gennemgaaet Politikassens Regnskab for 1907 finder jeg Anledning til at bemærke, at den offentlige Fremlysning af Hittegods formentlig er mangelfuld. Foruden den ordinære maanedlige Fremlysning af ikke afhentet Hittegods burde der hver 8. Dag tilstilles Bladene en Fortegnelse over fundne Sager i Ugens Løb, hvilken Fortegnelse Bladene formentlig gerne gratis gav Plads til. Salg af Hittegods har i nævnte Aar indbragt Politikassen en Gevinst af 650 Kr., saa der er al Anledning til en bedre Fremlysning af Hittegods.
2. Det ses, at af idømte Bøder til et Beløb af 16,310 Kr. er Bøder til Beløb 4,442 Kr. afsonede, hvorved der er paaført Kommunen en stor Udgift. Saalænge Forholdet er saaledes, at de Bøder, der betales, gaar i Politikassen, medens Udgiften ved Afsoningen af Bøder falder paa Kommunen, formener jeg, at der er al Anledning til at idømme Bøder med Maadehold, saa meget mere, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at erfare, at Politiet har dikteret Bøder for ubetydelige Forseelser, hvor en Advarsel første Gang vilde være tilstrækkelig.
3. Da Kommunen lønner Politiet, som i Arbejdstiden foretager Opkrævningen af Hundeskatten, vilde det formentlig være rimeligt, at Betalingen for denne Opkrævning, i 1907 2516 Kroner, gik i Kommunekassen i Stedet for i Politikassen.

Jeg anmoder Byraadet om, idet det tager Politikasseregnskabet til Efterretning, at henstille disse Bemærkninger til rette Vedkommende.

Politimesterens Besvarelse var saalydende:

I Anledning af foranstaaende Bemærkninger skal jeg tjenstligst udtale følgende:

ad 1. Allerede forinden nærværende Skrivelse fremkom, har jeg givet Ordre til, at den maanedlige Fremlysning af Hittegoods, som hidtil alene er sket i »Stiftstidende«, fremtidig ogsaa indrykkes i »Demokraten«. Jeg skal imidlertid gerne foranledige, at ugentlige Fortegnelser des-tribueres til Bladene.

ad 2. Overfor de her fremsatte Udtalelser skal jeg bemærke at, medens Bødernes gennemsnitlige Beløb i offentlige Politisager i København er 13 Kr., er dette i Aarhus knap 10 Kr., og medens i København de afsonede Bøder udgør ca. 34 % af de samtlige Bøder, udgør de i Aarhus kun 27 %. At bringe Afsoningsprocenten yderligere ned, er næppe muligt, saa længe ogsaa besiddelsesløse Lovovertrædere efter Loven maa belægges med Bøder og ikke straks kan idømmes Straf af Frihedstab. Advarsel anvendes her i Byen i et meget stort Antal Tilfælde. Hvornaar man kan nøjes hermed, hvornaar ikke, er jo altid en Skønssag. Jeg skulde imidlertid tro, at den ærede Ordførers Skøn i de fleste Tilfælde vilde falde sammen med Politiets, i Fald han havde det samme Kendskab baade til de Sigtedes Personalia og Sagernes Enkelt-heder som Politiet, hvad han jo efter Sagens Natur ikke har eller kan have.

ad 3. Denne Bemærkning beror paa en Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side. De i Regnskabet Politikassen tilførte 2516 Kr. er til-

lagt bemeldte Kasse i Medfør af Lov om Hundeafgift Nr. 46 af 12. April 1889 § 2, hvorefter Kommunens Kasse af Hundeafgiften udreder 2 Kr. for hver Hund til Politikassen. En hel anden Sag er, hvad der tillægges Politiet for Opkrævning af Afgiften. Ved Aarhus Byraads Beslutning (Forhdl. 1893 p. 62) er der tillagt Politiet 3 % af det indkasserede Beløb, hvilket andrager ca. 300 Kr. aarlig, der fordeles til det hele Mandskab og altsaa andrager for hver enkelt Mand nogle faa Kroner aarlig.

Simonsen skulde til de skriftligt afgivne Bemærkninger kun tilføje enkelte Smaating. Det fremgik af hele Regnskabet, at Politikassen blev ganske egenmægtigt styret af den til enhver Tid fungerende Politimester, og at Amtmanden, der skulde være en Overadministrator, kun havde meget lidt at sige. Den afgaaede Politimester havde ved sidste Budgetbehandling ladet skinne igennem, at de yngre Betjente vilde komme til at miste eller i alt Fald faa nedsat deres Gratiale af Politikassen. Det vilde imidlertid være meget beklageligt, om den ny Politimester skulde have samme Anskuelse, og Taleren vilde derfor henstille til ham at lade Gratialefordelingen foregaa som hidtil og i alt Fald ikke tage noget fra de yngre Betjente, hvis Gratiale i Forvejen var lille nok.

Til Efterretning.

10. (J. Nr. 2¹⁴¹—1908). Andragende om **Dispensation fra Bygningsvedtægtens § 35** med Hensyn til Ejendommene Nr. 74—82 i Tordenskjoldsgade.

Formanden meddelte, at Bygningskommissionens Flertal ikke kunde anbefale Andragendet, men at to af Kommissionens Medlemmer, d'Hrr. Magnus Nielsen og Bischoff, havde den modsatte

Anskuelse. Ved tidligere Tilfælde af lignende Art var der ikke fastslaaet nogen fast Praksis. At Sundhedskommissionen ogsaa syntes at være i Tvivl, fremgik deraf, at den kun henstillede Sagen til Ministeriets Afgørelse.

M i k a e l J o h a n s e n tilraadede at anbefale Andragendet. At Sundhedskommissionen ikke udtalte sig imod Dispensationen, men kun henstillede Afgørelsen til Ministeriet, tydede paa, at Byraadet udmærket godt kunde anbefale. Der var særdeles gode Forhold i Tordenskjoldsgade, og det kunde ikke være Byraadets Opgave at skade Ejerne, hvis det ikke var absolut nødvendigt.

J a k o b J e n s e n gjorde opmærksom paa, at det ene Værelse var projekteret til Vadskehus, da Tegningerne blev approberet, hvorved Ejerne undgik at bygge en Trappe til. Alligevel havde Ejerne ganske roligt taget Værelset i Brug, indtil det blev opdaget. Saadanne Forhold burde Byraadet ikke støtte, og dertil kom, at Byraadet for ganske nylig havde indsendt en Bygningsvedtægt, hvor al Kælderbeboelse var forbudt.

M a g n u s N i e l s e n var glad ved Sundhedskommissionens Indstilling, der viste, at det ikke var i Lovens Aand at hævne den Slags Boliger, her var Tale om. Da Ejendommene blev bygget, var det sikkert Tanken at indrette det paagældende Værelse til Vadskehus, men under Bygningen blev Ejendommen solgt, og Køberen vilde hellere have et Værelse indrettet. Der var altsaa ikke begaaet nogen overlagt Ulovlighed, og baade Bygnings- og Sundhedskommissionen maatte have set Bygningen efter, inden der blev flyttet ind. Da der ikke var Tale om Beboelser for flere Familier, vilde der ikke være Rimelighed i at paabyde en ekstra Trappe, fordi Værelset blev indrettet til Be-

boelse. Han skulde anmode Byraadet om at anbefale Andragendet.

Müller var i Almindelighed en Modstander af Kælderlejligheder, men kunde dog her gaa med til at anbefale, da der kun var Tale om et enkelt Værelse, som hørte til en anden Lejlighed.

Jakob Jensen skulde til Hr. Magnus Nielsens Udtalelse om, at der ikke var begaaet nogen overlagt Ulovlighed, bemærke, at Ejendommen blev beboet til Flyttedag, medens Ansøgningen først indkom den 8. November. Det var meget rigtigt, at der nu ikke var Tale om selvstændig Beboelse, men det vilde sikkert blive det næste Skridt i Udviklingen.

S. Petersen hævdede, at det paagældende Værelse skulde bruges som Opholdsrum baade Dag og Nat. At tillade det vilde være meget urigtigt, naar man inde i Byen nægtede en Mand at arbejde nogle faa Dagtimer i et lignende Lokale.

Magnus Nielsen kunde ikke tænke sig, at Lejlighederne var taget i Brug, før der var givet Tilladelse til Indflytningen. Det var faktisk ikke en Kælder, men en ren Etage, der opfyldte alle de Betingelser, der krævedes af en Beboelseslejlighed, det drejede sig om. Der kunde jo desuden lægges den Servitut paa Ejendommen, at de paagældende Rum ikke maatte benyttes som selvstændig Lejlighed.

Jakob Jensen mente, at Ejerne, da de solgte Ejendommen, maatte vide, at Værelset kun maatte benyttes som Vadskehus. Sundhedskommissionens Stilling forbavtede ham ikke, da den havde mødt saa megen Uforstaaenhed, at den til sidst maatte give tabt.

J. C. Petersen oplyste, at Sundhedskom-

missionen ikke kunde opdage det slette ved Værelset, men antog, at det hele nærmest beroede paa en Fejltagelse. Derfor havde Sundhedskommissionen kun henstillet Sagen. Han skulde foreslaa at anbefale, dog paa den Betingelse, at det paagældende Værelse ikke blev anvendt som selvstændig Beboelse.

M o u s t e n fandt det meget vanskeligt at skelne mellem, hvad der var Kælder, og hvad der ikke var Kælder. Da Jordsmonnet laa højt paa den ene Side, maatte der her dog vist være Tale om en Kælder.

M a g n u s N i e l s e n hævdede, at de to Rum mod Gaarden var ren Etage, medens de to mod Gaden var ren Kælder. Her var imidlertid kun Tale om de Rum, der vendte mod Gaarden.

J a k o b J e n s e n pegede paa, at Bygningsvedtægten forlangte, at Stueetagens Gulv skulde være mindst 6 Tommer over Jordsmonnet, men her var Gulvet 12 Tommer under Jordsmonnet.

Det vedtoges at anbefale Dispensationen paa Vilkaar, at Ejeren ved Deklaration forpligter sig og efterfølgende Ejere til ikke at benytte de paagældende Kælderrum som selvstændig Beboelse.

11. (J. Nr. 414—1908). Der bevilgedes 400 Kr. til Afbrænding af **Fyrværkeri** paa Havnepladsen Nytaarsaften, og de Herrer Jul. Andersen og Drescher bemyndigedes til i den Henseende at foranstalte det fornødne.
12. (J. Nr. 370—1908). Udkast til Svar til Justitsministeriet angaaende Tilvejebringelse af **Lokaler for Nævningeretten**.

F o r m a n d e n havde af flere Grunde anmodet om at maatte deltage i de Forhandlinger, Udvalget for Bygninger og Inventar havde ført angaaende Lokaler for Nævningeretten. Der var

ført Forhandlinger med Amtmanden om, hvorledes Ministeriets Krav nærmest skulde opfattes, og Udvalget var da kommet til det Resultat, der ogsaa billigedes af Amtmanden. at man burde forespørge Ministeriet, om det kunde bruge Tinghusets tredje Etage, og eventuelt om hvilke Ændringer Ministeriet der maatte ønske. Som sidste Punkt i Skrivelsen var til Vejledning for Ministeriet med Hensyn til Lejeafgiften anført, hvilke Udgifter Etagen stod Kommunen i, ligesom der ogsaa var antydnet, at den store Sal og et Par andre Lokaler muligvis kunde benyttes af Stat og Kommune i Forening.

Udkastet vedtoges.

13. (J. Nr. 412—1908). Skrivelse fra Bygningskommissionen til Ministeriet vedrørende en **Besværing fra Møllejer Weis** om, at der er givet ham Paalæg om at hegne en ham tilhørende Grund paa Bispetoften.

F o r m a n d e n meddelte, at Weis havde klaget til Ministeriet om det ham givne Paalæg om at hegne Grunden paa Hjørnet af Christiansgade og Mørchsgade, og at Ministeriet nu havde sendt Klagen til Byraadets Erklæring. Bygningskommissionen havde haft Sagen til Behandling og oplyste i nærværende Skrivelse Ministeriet om de nærmere Omstændigheder ved Sagen.

M i k a e l J o h a n s e n mente, at det var Weis's egen Skyld, at Byens Del af Bispetoften laa hen, som den gjorde.

J a k o b J e n s e n kunde til det, der var nævnt i Skrivelsen, tilføje, at der, da Weis fik Paalæget, fandtes et dybt Vandhul i det nederste Hjørne af Grunden, og at Weis, inden han lod det vedlagte Fotografi af Grunden tage, først lod denne planere.

Bygningskommissionens Skrivelse tiltraadtes.

14. (J. Nr. 10⁵—1908). Meddelelse fra den kommunale Valgbestyrelse om, at Havnearbejderformand Niels Jensen ved Suppleringsvalget den 30. November d. A. var valgt til Medlem af Byraadet i Stedet for Folketingsmand Sabroe, der var fraflyttet Byen.
15. (J. Nr. 431—1908). Indstilling fra Brolægningsudvalget om at tillade »**Jydsk Aktie-Telefonselskab**« at nedlægge Telefonkabler i Finsensgade.

V e s t e s e n meddelte, at Ønsket om Tilladelse til at nedlægge Kablerne fremkom, fordi Stadsingeniøren havde forlangt nogle Telefonstativer fjernet. Kablernes Længde vilde blive 425 m., og med dem vilde man kun mangle 25 m. i de 10000 m., som Overenskomsten med Selskabet var baseret paa. Udvalget kunde anbefale, at Tilladelsen blev givet.

M i k a e l J o h a n s e n vilde i denne Forbindelse spørge, om Byraadet ikke havde nogen Indflydelse paa Selskabet med Hensyn til at skaffe en bedre Betjening af Telefonerne. Den nuværende daarlige Betjening skyldtes sikkert Selskabets Spare-system, men da Selskabet strengt forlangte sine Fordringer overholdt, var det meget rimeligt, at Abonnenterne blev ordentlig betjent.

N ø r g a a r d meddelte, at Telefondirektøren paa Henvendelse fra Handelsforeningen havde erklæret, at Betjeningen i Øjeblikket ikke kunde blive bedre, men at der til Foraaret, naar den ny Central blev færdig, skulde komme en bedre Ordning.

Indstillingen vedtoges.

